

คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย

บันทึกความเห็นและข้อเสนอแนะ

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๑. ความเป็นมาและสภาพปัญหา

๑.๑ ความสำคัญของธุรกิจประกันชีวิต

การประกันชีวิต เป็นวิธีการที่บุคคลกลุ่มหนึ่งร่วมกันเฉลี่ยภัยอันเนื่องมาจากการตาย การสูญเสียอวัยวะ ทุพพลภาพ และการสูญเสียรายได้ในยามชรา โดยเมื่อผู้เอาประกันชีวิตประสบภัยดังกล่าวข้างต้น ก็จะได้รับเงินเฉลี่ยช่วยเหลือเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนแก่ตนเองและครอบครัว โดยบริษัทประกันชีวิตทำหน้าที่เป็นคนกลางในการนำเงินก้อนดังกล่าวไปจ่ายให้แก่ผู้รับภัย^๑

ประโยชน์จากการทำประกันชีวิตมีอยู่หลายมิติ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องการสร้างหลักประกันและความมั่นคงให้แก่ผู้เอาประกันและครอบครัว อาทิ กรณีผู้นำครอบครัวทำประกันชีวิตไว้แล้วเกิดเสียชีวิต เงินประกันชีวิตที่ได้รับจะช่วยบรรเทาความเดือดร้อนทางการเงินของครอบครัวนั้นได้ภายในระยะเวลาหนึ่ง หรือหากเป็นการทำประกันชีวิตเพื่อการศึกษาของบุตร บุตรของผู้ตายก็จะมีเงินที่จะนำมาใช้เพื่อเป็นทุนในการศึกษาเล่าเรียนต่อไปจนสำเร็จการศึกษาตามแผนที่ได้ทำประกันชีวิตไว้ เป็นต้น

นอกจากนี้ สถาบันประกันชีวิตยังเป็นแหล่งระดมเงินทุนที่สำคัญของระบบเศรษฐกิจซึ่งเป็นการเพิ่มผลผลิตและการจ้างงานอันถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของระบบเศรษฐกิจเสรีนิยม^๒

๑.๒ ปัญหาข้อกฎหมายของธุรกิจประกันชีวิต

เนื่องจากการดำเนินงานในการรับประกันชีวิตเป็นกิจการที่กว้างขวางและต้องใช้เงินทุนจำนวนมาก ประกอบกับเป็นกิจการที่ต้องเกี่ยวข้องกับประชาชนเป็นจำนวนมาก หากผู้รับประกันภัยไม่สามารถดำเนินงานได้ ย่อมส่งผลกระทบต่อประชาชนผู้เอาประกันภัยและส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโดยรวม ดังนั้น

^๑ สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

^๒ ไซยยศ เหมะรัชตะ, คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยประกันภัย, พิมพ์ครั้งที่ ๗ (กรกฎาคม ๒๕๔๙) สำนักพิมพ์นิติธรรม, หน้า ๒.

การควบคุมกิจการประกันชีวิตให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐเพื่อความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงทางเศรษฐกิจของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับกิจการประกันชีวิต จำเป็นต้องอาศัยมาตรการกฎหมายเป็นสำคัญ”

ร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ได้เสนอต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่มีพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๗ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๗ วันพฤหัสบดีที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๗ โดยเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เนื่องจากโครงสร้างผู้ถือหุ้นและกรรมการของบริษัทตามพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ไม่เหมาะสมกับสภาพการประกอบธุรกิจประกันชีวิตในปัจจุบัน อีกทั้งหากบริษัทล้มละลายหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิต กองทุนประกันชีวิตจะเข้าไปช่วยเหลือเจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัยได้ต่อเมื่อกระบวนการตามกฎหมายล้มละลายเสร็จสิ้นแล้วเท่านั้น ซึ่งทำให้กองทุนไม่สามารถคุ้มครองเจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัยได้ทันเวลาที่ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับโครงสร้างผู้ถือหุ้นและกรรมการของบริษัทและกองทุนประกันชีวิตให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่เสนอโดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติซึ่งมีพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ มีสาระสำคัญดังนี้

๑. การปรับปรุงโครงสร้างผู้ถือหุ้นและกรรมการ

ตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้บริษัทต้องมีกรรมการซึ่งมีสัญชาติไทยไม่ต่ำกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมด และมีบุคคลธรรมดาซึ่งมีสัญชาติไทยและหรือนิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศไทย (ซึ่งนิติบุคคลต้องมีบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลซึ่งมีสัญชาติไทยถือหุ้นเกินร้อยละห้าสิบของจำนวนหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงและจำหน่ายได้แล้วทั้งหมด) ถือหุ้นรวมกันเกินร้อยละเจ็ดสิบห้าของจำนวนหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงและจำหน่ายได้แล้วทั้งหมด อย่างไรก็ตาม มีกรณีข้อยกเว้นได้ในกรณีที่คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า “คปท.”) เห็นสมควรอาจอนุญาตให้บุคคลซึ่งไม่มีสัญชาติไทยถือหุ้นได้ถึงร้อยละสี่สิบเก้าของจำนวนหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงและจำหน่ายได้แล้วทั้งหมด และให้มีกรรมการเป็นบุคคลซึ่งไม่มีสัญชาติไทยเกินกว่าหนึ่งในสี่แต่ไม่ถึงกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดได้ ทั้งนี้ หากเป็นกรณีที่บริษัทมีฐานะหรือการดำเนินการอยู่ในลักษณะอันอาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัยหรือประชาชน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยคำแนะนำของ คปภ. มีอำนาจผ่อนผันให้บริษัทที่มีผู้ถือหุ้นหรือกรรมการแตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในกฎหมายก็ได้โดยอาจกำหนดหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขได้ด้วยก็ได้

ร่างกฎหมายของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่มีการเสนอเข้าสู่สภานิติบัญญัติแห่งชาตินี้ มีการปรับปรุงมาตรา ๑๐ โดยยังคงหลักการเกี่ยวกับการปรับปรุงโครงสร้างผู้ถือหุ้นและกรรมการไว้ดังเดิม แต่เพิ่มหลักการในกรณีที่ผ่อนผันให้บริษัทมีส่วนการถือหุ้นหรือกรรมการแตกต่างไปจากที่กฎหมายกำหนด โดยเพิ่มกรณีที่มีเหตุจำเป็นต้องแก้ไขฐานะการดำเนินการ หรือเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของบริษัทหรือธุรกิจ ประกันชีวิตเข้าไป และการอนุญาตของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยคำแนะนำของ คปภ. ตลอดถึงหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขหรือเงื่อนไขที่ คปภ. หรือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกำหนด แล้วแต่กรณีให้ประกาศการอนุญาตหรือการผ่อนผันนั้นพร้อมด้วยเหตุผลและเงื่อนไขหรือเงื่อนไขในราชกิจจานุเบกษา

๒. การวางหลักทรัพย์สินประกันกับนายทะเบียน

ตามพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน ได้กำหนดกรณีที่บริษัทประกันชีวิตต้องวางเงินไว้สองกรณี คือ ตามมาตรา ๒๐ กำหนดให้บริษัทประกันชีวิตต้องมีหลักทรัพย์^๑ ของบริษัทมาวางไว้กับนายทะเบียน^๒ และตามมาตรา ๒๓ ให้บริษัทประกันชีวิตจัดสรรเบี้ยประกันภัยไว้เป็นเงินสำรองประกันภัยสำหรับกรมธรรม์ประกันภัยที่ยังมีความผูกพันอยู่ และเงินสำรองอื่นตามที่ คปภ. ประกาศกำหนด โดยเงินที่กฎหมายกำหนดให้วางนั้นไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี ทั้งนี้ตลอดเวลาที่บริษัทยังมีได้เล็กน้อย^๓ แต่หากเป็นกรณีที่บริษัทประกันชีวิตเล็กน้อย เจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัยมีบุริมสิทธิพิเศษเหนือทรัพย์สินที่วางเป็นหลักทรัพย์ประกันและเงินสำรองที่วางไว้กับนายทะเบียน และมีสิทธิได้รับชำระหนี้จากทรัพย์สินดังกล่าวก่อนเจ้าหนี้บุริมสิทธิพิเศษอื่น^๔ แต่ในกรณีที่บริษัทประกันชีวิตล้มละลาย ให้เจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัยมีบุริมสิทธิพิเศษเหนือทรัพย์สินที่วางเป็นหลักทรัพย์ประกันและเงินสำรองที่วางไว้กับนายทะเบียน และมีสิทธิได้รับชำระหนี้ดังกล่าวอย่างเดียวกันกับเจ้าหนีที่มีประกันตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย^๕ และทรัพย์สินอย่างอื่นของบริษัทประกันชีวิต นอกเหนือจากหลักทรัพย์ประกันหรือเงินสำรองที่วางกับนายทะเบียน ให้เจ้าหนี้มีสิทธิได้รับชำระหนี้ที่เกิดจาก

^๑คำว่า “หลักทรัพย์” ตามมาตรา ๒๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ อาจเป็นเงินสด พันธบัตรรัฐบาลไทย หรือทรัพย์สินอย่างอื่นตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประกาศกำหนดก็ได้

^๒มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ คำว่า “นายทะเบียน” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย หรือผู้ซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยมอบหมาย”

^๓มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕

^๔มาตรา ๒๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕

^๕คำว่า “เจ้าหนีที่มีประกัน” ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๔๘๓ หมายความว่า เจ้าหนี้ผู้มีสิทธิเหนือทรัพย์สินของลูกหนี้ในทางจำนอง จำน่า หรือสิทธิยึดหน่วง หรือเจ้าหนี้ผู้มีบุริมสิทธิที่บังคับได้ทำนองเดียวกับผู้รับจำนำ

การเอาประกันภัยมีสิทธิได้รับชำระหนี้เป็นอย่างเดียวกันกับผู้ทรงบุริมสิทธิในมูลค่าภาษีอากรตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์^{๑๑}

ตามร่างที่มีการเสนอเข้าสู่สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้มีการปรับปรุงมาตรา ๒๖ โดยยังคงหลักการเกี่ยวกับการให้หลักทรัพย์ประกันและเงินสำรองที่บริษัทประกันชีวิตได้วางไว้กับนายทะเบียนไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีตลอดเวลาที่บริษัทยังมีได้เลิกกัน แต่เพิ่มเติมโดยให้ “รวมทั้งเวลาที่บริษัทยังดำรงอยู่เท่าที่จำเป็นเพื่อการชำระบัญชี” โดยเหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติมก็เพื่อป้องกันมิให้ทรัพย์สินของบริษัทลดลง รวมทั้งกำหนดให้การณีสบริษัทประกันชีวิตถูกเพิกถอนใบอนุญาตหรือล้มละลาย ต้องมีการดำเนินการตามร่างมาตรา ๖๖/๒ และร่างมาตรา ๖๖/๓ ซึ่งมีการเสนอเพิ่มเติมในการปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยกำหนดหน้าที่ของ “นายทะเบียน” และ “ผู้ชำระบัญชี” เป็น ๒ กรณี คือ

กรณีแรก ให้นายทะเบียนส่งมอบหลักทรัพย์ประกันและเงินสำรองที่วางไว้กับนายทะเบียนให้แก่ผู้ชำระบัญชีภายในสามสิบวัน และกำหนดให้กรรมการ ผู้จัดการ บุคคลซึ่งมีอำนาจกระทำการแทนบริษัท ที่ปรึกษา และพนักงานของบริษัท ส่งมอบบัญชีและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ทั้งหมดของบริษัทให้แก่ผู้ชำระบัญชีภายในเจ็ดวัน

กรณีที่สอง กำหนดว่าภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้ชำระบัญชี ให้ผู้ชำระบัญชีมีหน้าที่ส่งจดหมายลงทะเบียนไปรษณีย์ไปยังเจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัยที่ปรากฏชื่อในบัญชีและเอกสารของบริษัท เพื่อให้ผู้นั้นยื่นคำทวงหนี้ต่อผู้ชำระบัญชี พร้อมทั้งประกาศว่าบริษัทประกันชีวิตใดถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิต และให้เจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัยยื่นคำทวงหนี้ต่อผู้ชำระบัญชี ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่กำหนดในประกาศในหนังสือพิมพ์ที่จำหน่ายแพร่หลายทั่วประเทศ ไม่น้อยกว่าสามฉบับเป็นเวลาสามวันติดต่อกันด้วย และเมื่อเจ้าหนี้ดังกล่าวได้ยื่นคำทวงหนี้แล้ว ให้อายุความสะดุดหยุดลง^{๑๒} และภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันครบกำหนดเวลายื่นคำทวงหนี้ ให้ผู้ชำระบัญชีดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ขั้นแรก ให้ตรวจสอบจำนวนเจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัย และจำนวนหนี้ที่เจ้าหนี้ดังกล่าวแต่ละรายมีสิทธิได้รับชำระหนี้ทุกสัญญาารวมกัน

“บุริมสิทธิสามัญ มาตรา ๒๕๓ ที่แก้ไขโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๓ บัญญัติว่า “ถ้าหนี้มีอยู่เป็นคุณแก่บุคคลผู้ใดในมูลค่าอย่างหนึ่งอย่างใดดังจะกล่าวต่อไปนี้ บุคคลผู้นั้นย่อมมีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินทั้งหมดของลูกหนี้ คือ

(๑) ค่าใช้จ่ายเพื่อประโยชน์อันร่วมกัน

(๒) ค่าปลงศพ

(๓) ค่าภาษีอากร และเงินที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับเพื่อการทำงานที่ได้ทำให้แก่ลูกหนี้ซึ่งเป็นนายจ้าง

(๔) ค่าเครื่องอุปโภคบริโภคอันจำเป็นประจำวัน”

^{๑๑}อายุความสะดุดหยุดลง ต้องเริ่มนับอายุความกันใหม่ตามอายุความแห่งมูลหนี้เดิม นับแต่เมื่อเหตุที่ทำให้อายุความสะดุดหยุดลงนั้นสิ้นสุดลง (ฎีกาที่ ๑๔๐๑/๒๕๓๗) เข้าถึงจากเว็บไซต์ระบบสืบค้นคำพิพากษา คำสั่งคำร้องและคำวินิจฉัยศาลฎีกา <http://www.deka2007.supremecourt.or.th/deka/web/searchlist.jsp>

(๒) ขั้นที่สอง ให้ผู้ชำระบัญชีนำหลักทรัพย์ประกันและเงินสำรองที่ได้รับการส่งมอบจากนายทะเบียนมาชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัยที่ยื่นคำทวงหนี้ต่อผู้ชำระบัญชีเฉพาะเจ้าหนี้ที่ไม่มีข้อโต้แย้งตามส่วนเฉลี่ยของมูลหนี้ก่อนที่จะร้องขอต่อศาลให้มีคำสั่งให้บริษัทล้มละลาย^{๑๑}

(๓) ขั้นที่สาม ให้ผู้ชำระบัญชีออกหนังสือรับรองให้เจ้าหนี้แต่ละราย รวมทั้งให้แจ้งข้อมูลรายชื่อเจ้าหนี้จำนวนหนี้ จำนวนหนี้ที่ได้รับชำระแล้ว จำนวนหนี้คงเหลือ และรายละเอียดเกี่ยวกับเจ้าหนี้ดังกล่าวให้นายทะเบียนและกองทุนประกันชีวิตทราบด้วย

นอกจากนี้ยังกำหนดกรอบในการขายหรือโอนทรัพย์สิน หนี้สิน หรือภาระผูกพันของบริษัทที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต ตลอดจนการเข้าสวมสิทธิเป็นคู่ความแทนในกรณีการขายหรือการโอนทรัพย์สิน หนี้สิน หรือภาระผูกพันดังกล่าวที่มีการฟ้องร้องบังคับสิทธิเรียกร้องอยู่ในศาลของผู้ชำระบัญชี โดยร่างมาตรา ๖๖/๔ แยกพิจารณาได้เป็น ๒ กรณี กล่าวคือ

กรณีแรก เกี่ยวกับการขายหรือโอนสินทรัพย์ หนี้สิน หรือภาระผูกพันของบริษัทที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตของผู้ชำระบัญชีมีให้นำประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๓๗ (การเพิกถอนการฉ้อฉล) มาตรา ๓๐๖ (การโอนสิทธิเรียกร้อง) และพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๔๘๓ มาตรา ๑๑๔^{๑๒} - ๑๑๕ (การเพิกถอนการฉ้อฉลและการทำให้เจ้าหนี้อื่นเสียเปรียบในคดีล้มละลาย) มาใช้บังคับ^{๑๓} และในการขายหรือโอนสินทรัพย์ของบริษัทประกันชีวิต หากเป็นการขายหรือโอนสินทรัพย์ที่มีหลักประกันอย่างอื่นที่มีใช้สิทธิจำนอง สิทธิจำนำ หรือสิทธิอื่นเกิดขึ้นแต่การค้ำประกันซึ่งยอมตกแก่ผู้รับโอนตามมาตรา ๓๐๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แล้ว ให้หลักประกันเป็นอย่างอื่นนั้นตกแก่บุคคลที่รับซื้อหรือรับโอน แล้วแต่กรณี^{๑๔}

กรณีที่สอง แยกพิจารณาเป็น ๒ ช่วง กล่าวคือ^{๑๕}

(๑) ในกรณีหากมีการฟ้องบังคับสิทธิเรียกร้องเป็นคดีในศาล ให้บุคคลที่รับซื้อหรือรับโอนสินทรัพย์ หนี้สิน หรือภาระผูกพันเข้าสวมสิทธิเป็นคู่ความแทนในคดีดังกล่าว และอาจนำพยานหลักฐานใหม่มาแสดง

^{๑๑}พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๔๘๓

มาตรา ๘๘ “ในกรณีที่ลูกหนี้เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญซึ่งได้จดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด หรือนิติบุคคลอื่น นอกจากเจ้าหนี้จะฟ้องขอให้ล้มละลายได้ตามความในหมวด ๑ แล้ว ผู้ชำระบัญชีของนิติบุคคลนั้น ๆ อาจยื่นคำร้องขอต่อศาลขอให้สั่งให้นิติบุคคลนั้นล้มละลายได้ ถ้าปรากฏว่าเงินลงทุนหรือเงินค่าหุ้นได้ใช้เสร็จหมดแล้วสินทรัพย์ก็ยังไม่พอกับหนี้สิน

เมื่อศาลได้รับคำร้องขอแล้ว ให้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของนิติบุคคลนั้นเด็ดขาดโดยทันที และให้ที่ประชุมเจ้าหนี้แต่งตั้งเจ้าหนี้คนหนึ่งขึ้น ให้มีสิทธิและหน้าที่เสมือนเจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์”

^{๑๒}มาตรา ๑๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๒

^{๑๓}ร่างมาตรา ๖๖/๔ วรรคหนึ่ง ของร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

^{๑๔}โดยหลักทั่วไปของมาตรา ๓๐๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เมื่อมีการโอนสิทธิเรียกร้องไป สิทธิจำนอง หรือจำนำที่มีอยู่เกี่ยวกับสิทธิเรียกร้องนั้นก็ดี สิทธิอื่นเกิดขึ้นแต่การค้ำประกันที่ไว้เพื่อสิทธิเรียกร้องนั้นก็ดี ย่อมตกไปให้แก่ผู้รับโอนด้วย แต่ในร่างมาตรา ๖๖/๔ วรรคสอง กำหนดให้หลักประกันเป็นอย่างอื่นก็ให้โอนไปยังผู้รับซื้อหรือรับโอนด้วย

^{๑๕}ร่างมาตรา ๖๖/๔ วรรคสาม ของร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

คัดค้านเอกสารที่ยื่นไว้แล้ว ถ้ามค้านพยานที่สืบมาแล้วและคัดค้านพยานหลักฐานที่ได้สืบไปแล้วได้ อย่างไรก็ตามก็
ดี หากการคัดค้านหรือถ้ามค้านพยานดังกล่าวจะก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่คู่ความ ศาลอาจไม่อนุญาตก็ได้
และ

(๒) ในกรณีที่ศาลได้มีคำพิพากษาบังคับตามสิทธิเรียกร้องนั้นแล้ว ก็ให้เข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำ
พิพากษานั้นได้

๓. กองทุนประกันชีวิต

(๑) สภาพบุคคลและวัตถุประสงค์ของกองทุนประกันชีวิต

ตามพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้มีการถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกัน
ชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ฉบับที่ใช้อยู่ปัจจุบัน มาตรา ๘๔ ได้กำหนดให้จัดตั้งกองทุนขึ้นมาเรียกว่า
“กองทุนประกันชีวิต” มีฐานะเป็นนิติบุคคลและมีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองเจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ที่เกิด
จากการเอาประกันภัยในกรณีบริษัทล้มละลายหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิต และเพื่อ
พัฒนาธุรกิจประกันชีวิตให้มีความมั่นคงและเสถียรภาพ

ตามร่างที่มีการเสนอเข้าสู่สภานิติบัญญัติแห่งชาติ มีการปรับปรุงมาตรา ๘๔ โดยยังคงหลักการ
เกี่ยวกับการให้มีกองทุนประกันชีวิตไว้ แต่ตัดกรณีการคุ้มครองเจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ที่เกิดจากการเอา
ประกันภัยในกรณีบริษัทล้มละลายออก เนื่องจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะใช้อำนาจเพิกถอน
ใบอนุญาตก่อนที่บริษัทจะล้มละลาย ดังนั้นตามร่างมาตรา ๘๔ ที่เสนอใหม่ กองทุนประกันชีวิตยังมีฐานะเป็น
นิติบุคคลโดยมีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองเจ้าหนี้ซึ่งได้รับชำระหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัยในกรณีที่บริษัท
ประกันชีวิตถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิต และเพื่อพัฒนาธุรกิจประกันชีวิตให้มีความมั่นคง
และเสถียรภาพ^{๑๖}

(๒) แหล่งที่มาของเงินทุน

ตามพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้มีการถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกัน
ชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ฉบับที่ใช้อยู่ปัจจุบัน มาตรา ๘๕ เป็นการกำหนดถึงแหล่งที่มาของเงินทุนที่
กองทุนประกันชีวิตจะได้รับ ซึ่งมีช่องทางของเงินอยู่ ๘ ช่องทาง คือ

๑. เงินและทรัพย์สินที่ได้รับโอนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาธุรกิจประกันชีวิตของสำนักงาน
คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

๒. เงินที่ได้รับตามมาตรา ๕๒^{๑๗}

^{๑๖}ร่างมาตรา ๘๔ ของร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

^{๑๗}พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๕๒ “จำนวนเงินที่ผู้เอาประกันภัย หรือผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัย หรือทายาทของผู้เอา
ประกันภัยมีสิทธิได้รับตามกรมธรรม์ประกันภัย หากมิได้เรียกร้องจากบริษัทจนล่วงพ้นอายุความแล้ว ให้บริษัทนำส่งเงิน
ดังกล่าวเข้ากองทุนภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ครบกำหนดอายุความ”

๓. เงินที่ได้รับตามมาตรา ๘๕/๓^{๑๘}

๔. เงินเพิ่มที่ได้รับตามมาตรา ๘๕/๔^{๑๙}

๕. เงินค่าปรับตามมาตรา ๑๑๗ หลังจากหักเงินสินบนรางวัลและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานแล้ว^{๒๐}

^{๑๘}พระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๘๕/๓ “ให้บริษัทนำส่งเงินเข้ากองทุนตามอัตราที่คณะกรรมการประกาศกำหนดด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรี อัตราดังกล่าวต้องไม่เกินร้อยละศูนย์จุดห้าของเบี้ยประกันภัยที่บริษัทได้รับในรอบระยะเวลาหกเดือนก่อนหน้างวดที่ต้องนำส่งเงินเข้ากองทุน

หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาในการนำส่งเงินเข้ากองทุนให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ในกรณีที่กองทุนมีเงินและทรัพย์สินเพียงพอที่จะดำเนินการตามวัตถุประสงค์แล้ว คณะกรรมการด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรีจะประกาศลดอัตราหรือการนำส่งเงินเข้ากองทุนก็ได้”

^{๑๙}พระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๘๕/๔ “บริษัทใดไม่นำเงินส่งเข้ากองทุนให้ถูกต้องและครบถ้วนตามมาตรา ๕๒ หรือมาตรา ๘๕/๓ ต้องเสียเงินเพิ่มในอัตราร้อยละหนึ่งจุดห้าต่อเดือนของจำนวนเงินที่บริษัทนั้นนำส่งไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน

ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าเหตุสุดวิสัยทำให้บริษัทไม่สามารถนำเงินส่งเข้ากองทุนได้ตามที่กำหนดในมาตรา ๕๒ หรือมาตรา ๘๕/๓ และบริษัทได้นำเงินส่งเข้ากองทุนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ครบกำหนด เงินเพิ่มตามวรรคหนึ่งให้ลดลงเหลือร้อยละหนึ่ง

ในระหว่างที่บริษัทไม่นำเงินส่งเข้ากองทุนหรือไม่ชำระเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนมีคำสั่งห้ามบริษัทนั้นดำเนินการขยายธุรกิจ ทั้งนี้ จนกว่าบริษัทจะนำเงินส่งเข้ากองทุนและชำระเงินเพิ่มให้ถูกต้องและครบถ้วน และนายทะเบียนได้ยกเลิกคำสั่งห้ามบริษัทดำเนินการขยายธุรกิจ

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ กรณีใดเป็นการขยายธุรกิจตามวรรคสาม ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๒๗/๖ วรรคสอง และบทกำหนดโทษในการฝ่าฝืนมาตรา ๒๗/๖ วรรคหนึ่ง ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๙๔/๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

^{๒๐}พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๑๑๗ “ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ยกเว้นมาตรา ๙๑ และมาตรา ๑๑๖ ให้คณะกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีอำนาจเปรียบเทียบได้

คณะกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้มีจำนวนสามคนและคนหนึ่งต้องเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เมื่อคณะกรรมการได้ทำการเปรียบเทียบกรณีใด และผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามคำเปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนดแล้ว ให้คดีนั้นเป็นอันเลิกกัน”

คำว่า “คณะกรรมการ” ให้หมายความถึง “คณะกรรมการเปรียบเทียบ” โดยผลของมาตรา ๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย พ.ศ. ๒๕๕๐

กรณีบทกำหนดโทษตามมาตรา ๙๑ มีฐานความผิดมาจากมาตรา ๑๘ ฐานการเป็นผู้รับประกันภัยโดยทำสัญญาประกันชีวิตกับบุคคลใดๆ โดยไม่ได้รับอนุญาต ส่วนบทกำหนดโทษตามมาตรา ๑๑๖ มีฐานความผิดมาจากมาตรา ๑๑๕ โดยแบ่งเป็น ๓ กรณี คือ

(๑) ในการดำเนินงานของบริษัท กรรมการหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในบริษัทกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินตามบทบัญญัติในหมวด ๑ หมวด ๓ หมวด ๔ หมวด ๕ หรือหมวด ๗ ของลักษณะ ๑๒ แห่งประมวลกฎหมายอาญา หรือมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ หรือมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด

๖. เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่มีผู้มอบให้

๗. ดอกผลหรือรายได้จากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน

๘. เงินสนับสนุนจากรัฐบาล

แต่ตามร่างที่มีการเสนอเข้าสู่สภานิติบัญญัติแห่งชาติ มีการปรับปรุงมาตรา ๘๕ นอกจากจะมีแหล่งเงินทุนจาก ๘ ช่องทางดังที่กล่าวมาแล้ว ยังมีการเสนอให้เพิ่มช่องทางของแหล่งเงินทุนเพิ่มอีก ๓ ช่องทาง คือ

๑. เงินที่ตกเป็นของกองทุนตามมาตรา ๘๕/๕^{๒๑}

๒. เงินที่ได้จากการกู้ยืมเงิน หรือการออกตราสารทางการเงินอื่น^{๒๒}

๓. เงินค่าตอบแทนที่ได้รับจากการชำระบัญชีตามที่คณะกรรมการแต่งตั้ง^{๒๓}

ซึ่งทั้ง ๓ ช่องทางที่เพิ่มขึ้นนั้น ก็เพื่อเพิ่มโอกาสให้กองทุนสามารถหาแหล่งเงินทุนเพื่อให้เกิดความเหมาะสมเพิ่มขึ้น

(๓) อำนาจกระทำการต่าง ๆ ของกองทุนประกันชีวิต

ตามพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้มีการถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘๕/๑ กองทุนมีอำนาจกระทำการต่าง ๆ ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๘๔ กล่าวคือ เพื่อคุ้มครองเจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัยในกรณีบริษัทล้มละลายหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิต และเพื่อพัฒนาธุรกิจประกันชีวิตให้มีความมั่นคงและเสถียรภาพแล้ว ตามมาตรา ๘๕/๑ ยังกำหนดให้กองทุนประกันชีวิตมีอำนาจรวมถึง

บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ. ๒๕๔๙ หรือมาตรา ๒๑๕ หรือมาตรา ๒๑๖ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕

(๒) ในการสอบบัญชีของบริษัท ผู้สอบบัญชีผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๒๖๙ แห่งประมวลกฎหมายอาญา หรือมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ พ.ศ. ๒๕๔๙

(๓) ผู้ใดเป็นผู้ใช้ให้กระทำความผิดหรือเป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิดตาม (๑) หรือ (๒)

ให้ถือว่ากรรมการประกันภัย (ปัจจุบัน คำว่า “กรรมการประกันภัย” ให้ความหมายถึง “สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย” โดยผลของมาตรา ๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย พ.ศ. ๒๕๕๐) เป็นผู้เสียหายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และในกรณีที่พนักงานอัยการยื่นฟ้องคดีอาญา ให้พนักงานอัยการมีอำนาจเรียกทรัพย์สิน หรือราคา หรือค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายแทนผู้ได้รับความเสียหายด้วย โดยให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการฟ้องคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

ทั้งมาตรา ๙๑ และ มาตรา ๑๑๖ คณะกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่มีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้

^{๒๑}ร่างมาตรา ๘๕ (๕) ของร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

^{๒๒}ร่างมาตรา ๘๕ (๗) ของร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

^{๒๓}ร่างมาตรา ๘๕ (๘) ของร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

๑. ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สินต่าง ๆ
๒. ก่อตั้งสิทธิ หรือกระทำการนิติกรรมใด ๆ ทั้งในและนอกราชอาณาจักร
๓. ให้บริษัทกู้ยืมเงินเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของกองทุน
๔. ลงทุนหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของกองทุน
๕. กระทำการอื่นใดที่เกี่ยวกับหรือเกี่ยวเนื่องในการจัดการให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกองทุน

ตามร่างที่มีการเสนอเข้าสู่สภานิติบัญญัติแห่งชาติ มีการปรับปรุงมาตรา ๘๕/๑ โดยมีการเสนอให้กองทุนประกันชีวิตมีอำนาจเพิ่มขึ้นอีก ๒ กรณี คือ

๑. กู้ยืมเงิน หรือออกตราสารทางการเงินอื่น เพื่อประโยชน์ในการชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัยแทนบริษัทที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิต^{๒๔}
๒. เป็นผู้ชำระบัญชีบริษัทตามที่คณะกรรมการแต่งตั้ง^{๒๕}

การเสนอเพิ่มอำนาจให้แก่กองทุนดังกล่าวก็เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการหาแหล่งเงินทุน เพื่อหาเงินมาชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้เพื่อประโยชน์ของผู้เอาประกัน และเพิ่มช่องทางให้กองทุนเป็นผู้ชำระบัญชีบริษัทได้ตามที่คณะกรรมการแต่งตั้ง

(๔) การใช้จ่ายเงินของกองทุนประกันชีวิต

ตามพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้มีการถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘๕/๒ กำหนดให้นำเงินกองทุนไปใช้จ่ายเพื่อกิจการ ดังต่อไปนี้

๑. ให้ความช่วยเหลือเจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัย ในกรณีบริษัทล้มละลายหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิต
๒. เป็นค่าใช้จ่ายในการพัฒนาธุรกิจประกันชีวิตให้มีความมั่นคงและเสถียรภาพ ทั้งนี้ ไม่เกินวงเงินที่ได้รับตามมาตรา ๘๕ (๑) และ (๒)

๓. เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุน และค่าใช้จ่ายอื่นที่เกี่ยวกับหรือเกี่ยวเนื่องกับการจัดกิจการของกองทุน ทั้งนี้ ไม่เกินอัตราที่คณะกรรมการบริหารกองทุนกำหนด

ตามร่างที่เสนอเข้าสู่สภานิติบัญญัติแห่งชาติมีการปรับปรุงมาตรา ๘๕/๒ (๑) โดยการตัดข้อความว่า “บริษัทล้มละลายหรือ” ออก และให้คงไว้เฉพาะถ้อยคำที่ว่า “ให้ความช่วยเหลือเจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัย ในกรณีบริษัทถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิต” เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกองทุน และได้เพิ่มเติมในเรื่องการใช้จ่ายเงินกองทุนในเรื่องการจ่ายเงินคืนและดอกเบี้ยเงินกู้ยืมและการออกตราสารทางการเงินอื่นตามมาตรา ๘๕/๑ (๕)

^{๒๔}ร่างมาตรา ๘๕/๑ (๕) ของร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

^{๒๕}ร่างมาตรา ๘๕/๑ (๖) ของร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

(๕) การชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้โดยกองทุนประกันชีวิตและการเข้ารับช่วงสิทธิ

ตามพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดกรณีของบริษัทประกันชีวิตล้มละลายหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตและจำนวนเงินที่ได้รับชำระหนี้ตามมาตรา ๒๖^{๒๖} มีไม่เพียงพอ ให้เจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัยมีสิทธิได้รับชำระหนี้จากกองทุน^{๒๗} โดยจำนวนเงินที่เจ้าหนี้แต่ละรายมีสิทธิได้รับชำระหนี้จากกองทุนเมื่อรวมกับจำนวนเงินที่ได้รับชำระหนี้ตามมาตรา ๒๖ แล้วต้องไม่เกินมูลหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัย หากมูลหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัยทุกสัญญา รวมกันมีจำนวนเกินหนึ่งล้านบาท ก็ให้มีสิทธิได้รับชำระหนี้เพียงหนึ่งล้านบาท^{๒๘}

อย่างไรก็ดี เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะประกาศกำหนดจำนวนเงินที่จะจ่ายให้แก่เจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัยให้สูงกว่าที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘๕/๕ วรรคสอง (หนึ่งล้านบาท) เป็นการทั่วไปหรือเป็นการเฉพาะแก่สัญญาประกันชีวิตประเภทใดประเภทหนึ่งก็ได้^{๒๙} และมีสิทธิได้รับชำระหนี้ในเงินจำนวนนั้นจากพนักงานพิทักษ์ทรัพย์หรือผู้ชำระบัญชีแล้วแต่กรณี โดยมีบุริมสิทธิเหนือเจ้าหนี้สามัญของบริษัทนั้นทั้งหมด^{๓๐}

ตามร่างที่มีการเสนอเข้าสู่สภานิติบัญญัติแห่งชาติ มีการปรับปรุงมาตรา ๘๕/๕ วรรคหนึ่งว่า “เมื่อได้รับแจ้งข้อมูลตามมาตรา ๖๖/๓^{๓๑} แล้ว ให้กองทุนประกันชีวิตชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ที่

^{๒๖} หลักทรัพย์ประกันที่บริษัทวางไว้ตามมาตรา ๒๐ และเงินสำรองตามมาตรา ๒๓ ที่บริษัทวางไว้กับนายทะเบียนตามมาตรา ๒๔

^{๒๗} มาตรา ๘๕/๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๘} มาตรา ๘๕/๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๒๙} มาตรา ๘๕/๖ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๓๐} มาตรา ๘๕/๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๓๑} ร่างมาตรา ๖๖/๓ ของร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. กำหนดว่า

“ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้ง ให้ผู้ชำระบัญชีส่งจดหมายลงทะเบียนไปรษณีย์ไปยังเจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัยที่ปรากฏชื่อในบัญชีและเอกสารของบริษัทเพื่อให้ผู้นั้นยื่นคำทวงหนี้ต่อผู้ชำระบัญชี พร้อมทั้งให้ประกาศว่าบริษัทถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิต และให้เจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัยยื่นคำทวงหนี้ต่อผู้ชำระบัญชีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่กำหนดในประกาศ เมื่อเจ้าหนี้ดังกล่าวได้ยื่นคำทวงหนี้แล้ว ให้อายุความสะดุดหยุดลง

ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันครบกำหนดเวลายื่นคำทวงหนี้ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ชำระบัญชีตรวจสอบจำนวนเจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัยและจำนวนหนี้ที่เจ้าหนี้ดังกล่าวแต่ละรายมีสิทธิได้รับชำระหนี้ทุกสัญญา รวมกัน และให้ผู้ชำระบัญชีนำหลักทรัพย์ประกันและเงินสำรองที่ได้รับการส่งมอบจากนายทะเบียนตามมาตรา ๖๖/๒ (๑) มาชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัยที่ยื่นคำทวงหนี้ต่อผู้ชำระบัญชีเฉพาะเจ้าหนี้ที่ไม่มีข้อโต้แย้งตามส่วนเฉลี่ยของมูลหนี้ก่อนที่จะร้องขอต่อศาลให้มีคำสั่งให้บริษัทล้มละลาย หลังจากนั้นให้ผู้ชำระบัญชีออกหนังสือรับรองให้เจ้าหนี้แต่ละราย รวมทั้งให้แจ้งข้อมูลรายชื่อเจ้าหนี้ จำนวนหนี้ จำนวนหนี้ที่ได้ชำระแล้ว จำนวนหนี้คงเหลือ และรายละเอียดเกี่ยวกับเจ้าหนี้ดังกล่าวให้นายทะเบียนและกองทุนทราบด้วย

เกิดจากการเอาประกันภัยดังกล่าวแทนบริษัทที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขหรือเงื่อนไขเวลาที่คณะกรรมการบริหารกองทุนประกาศกำหนด ทั้งนี้ จำนวนเงินที่เจ้าหนี้ดังกล่าวแต่ละรายมีสิทธิได้รับชำระหนี้จากกองทุนประกันชีวิต เมื่อรวมกับจำนวนเงินที่ได้รับชำระมาแล้วจากผู้ชำระบัญชีตามมาตรา ๖๖/๓ ต้องไม่เกินหนึ่งล้านบาท”^{๓๒} โดยการพิจารณาสิทธิที่จะได้รับชำระหนี้ ให้พิจารณาจากเจ้าหนี้ตามจำนวนบุคคลที่ได้รับความคุ้มครองตามสัญญาประกันภัยเป็นสำคัญ โดยกองทุนประกันชีวิตต้องมีหนังสือแจ้งไปยังเจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ให้มายื่นขอรับเงินจากกองทุนประกันชีวิตภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือดังกล่าว^{๓๓} และเมื่อกองทุนได้ชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ผู้มีสิทธิไปแล้วให้กองทุนประกันชีวิตมีหนังสือแจ้งให้นายทะเบียนทราบด้วย แต่หากเจ้าหนี้ผู้มีสิทธิมิได้มายื่นขอรับเงินจากกองทุนประกันชีวิตภายในสิบปี ให้เงินนั้นตกเป็นของกองทุนประกันชีวิต^{๓๔}

ส่วนในประเด็นรับช่วงสิทธิที่มีการเสนอให้กองทุนประกันชีวิตชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัยเท่ากับจำนวนเงินที่กองทุนประกันชีวิตได้จ่ายไปนั้นยังคงหลักการเดิมไว้

(๖) อำนาจของคณะกรรมการบริหารกองทุน

ในการปรับปรุงพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ กฎหมายได้กำหนดให้มีการตั้งคณะกรรมการบริหารกองทุนขึ้นเพื่อให้มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย และออกระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศเกี่ยวกับการบริหารกิจการของกองทุน^{๓๕}

ตามร่างมาตรา ๘๖/๓ ของร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่มีการเสนอเข้าสู่สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ยังคงหลักการเดิมอยู่ แต่มีการปรับปรุงโดยให้คณะกรรมการบริหารกองทุนมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข โดยความเห็นชอบจากคณะกรรมการในการกู้ยืมเงินหรือการออกตราสารทางการเงินอื่น ในกรณีที่กองทุนประกันชีวิตมีเงินไม่เพียงพอที่จะชำระหนี้แทนบริษัทที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต และมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และเงื่อนไขเวลาในการชำระหนี้แทนบริษัทที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตตามมาตรา ๘๕/๕^{๓๖} ซึ่งในการปฏิบัติงานตามกฎหมาย

การประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ชำระบัญชีประกาศในหนังสือพิมพ์ที่จำหน่ายแพร่หลายทั่วประเทศไม่น้อยกว่าสามฉบับเป็นเวลาสามวันติดต่อกันด้วย

ลักษณะของมูลหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัยตามวรรคหนึ่ง และการแจ้งข้อมูลรายชื่อเจ้าหนี้ จำนวนหนี้ จำนวนหนี้ที่ได้รับชำระหนี้ จำนวนหนี้คงเหลือ และรายละเอียดเกี่ยวกับเจ้าหนี้ตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”

^{๓๒} ร่างมาตรา ๘๕/๕ วรรคหนึ่ง ของร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

^{๓๓} ร่างมาตรา ๘๕/๕ วรรคสอง ของร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

^{๓๔} ร่างมาตรา ๘๕/๕ วรรคสี่ ของร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

^{๓๕} ร่างมาตรา ๘๕/๗ ของร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

^{๓๖} มาตรา ๘๖/๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๓๗} ร่างมาตรา ๘๖/๓ (๗) ของร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะกรรมการบริหารกองทุนอาจขอให้นายทะเบียน บริษัท หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องชี้แจง รวมทั้งให้ส่งเอกสาร หรือพยานหลักฐานมาเพื่อประกอบการพิจารณาได้^{๓๘}

๔. การเพิ่มบทกำหนดโทษ

เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเกิดประสิทธิภาพ จึงได้มีการเพิ่มบทกำหนดโทษกรรมการ ผู้จัดการ บุคคลซึ่งมีอำนาจกระทำการแทนบริษัท ที่ปรึกษาและพนักงานของบริษัทที่ไม่ส่งมอบบัญชีและเอกสาร หลักฐานต่าง ๆ ทั้งหมดของบริษัทให้แก่ผู้ชำระบัญชีภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่บริษัทประกันชีวิตถูกเพิกถอน ใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิต ตามร่างกฎหมายที่เสนอในมาตรา ๖๖/๒ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ^{๓๙}

๕. บทเฉพาะกาล

สำหรับร่างกฎหมายประกันชีวิตที่เสนอเข้าสู่สภานิติบัญญัติแห่งชาติมีการกำหนดบทเฉพาะกาลไว้เพื่อรองรับบริษัทที่ได้รับการผ่อนผันให้มีผู้ถือหุ้นหรือกรรมการก่อนวันที่ร่างมาตรา ๑๐ วรรคสองหรือวรรคสาม ของร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ...) พ.ศ. จะใช้บังคับ ให้ยังคงมีผู้ถือหุ้นหรือกรรมการแล้วแต่กรณี ได้ต่อไปตามที่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ หรือได้รับการผ่อนผันตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเวลาที่ รัฐมนตรีกำหนด และรองรับเจ้าหนี้ของบริษัทในกรณีที่บริษัทถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิต และอยู่ในระหว่างการชำระบัญชีหรืออยู่ระหว่างกระบวนการล้มละลาย ภายหลังการจัดตั้งกองทุนตาม พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้สามารถขอรับชำระหนี้จากกองทุนได้ ทั้งนี้ เจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ที่เกิดจากการเอา ประกันภัยต้องยื่นคำขอรับชำระหนี้ต่อกองทุน หรือต่อผู้ชำระบัญชี หรือต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ไว้แล้ว ก่อนวันที่ร่างพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับและยังไม่ได้รับชำระหนี้ โดยให้ดำเนินการ ดังนี้

๑) ในกรณีที่อยู่ระหว่างการชำระบัญชีให้ดำเนินการ ดังนี้

๑.๑) ให้ผู้ชำระบัญชีนำหลักทรัพย์ประกันและเงินสำรองที่ได้รับการส่งมอบจากนายทะเบียนมาชำระ หนี้ให้แก่เจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัยที่ยื่นคำทวงหนี้ต่อผู้ชำระบัญชี เฉพาะ เจ้าหนี้ที่ไม่มีข้อโต้แย้งตามส่วนเฉลี่ยของมูลหนี้ก่อนที่จะร้องขอต่อศาลให้มีคำสั่งให้บริษัทล้มละลาย

๑.๒) หลังจากนั้นให้ผู้ชำระบัญชีออกหนังสือรับรองให้เจ้าหนี้แต่ละราย รวมทั้งให้แจ้งข้อมูลรายชื่อ เจ้าหนี้ จำนวนหนี้ จำนวนหนี้ที่ได้รับชำระแล้ว จำนวนหนี้คงเหลือ และรายละเอียดเกี่ยวกับเจ้าหนี้ดังกล่าวให้ นายทะเบียนและกองทุนทราบ และเมื่อกองทุนได้รับแจ้งแล้วให้นำร่างมาตรา ๘๕/๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

๒) ในกรณีที่อยู่ระหว่างกระบวนการล้มละลาย ให้ดำเนินการ ดังนี้

^{๓๘} ร่างมาตรา ๘๖/๓ วรรคสาม ของร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

^{๓๙} ร่างมาตรา ๑๐๔/๑ ของร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

๒.๑) ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์นำหลักทรัพย์ประกันและเงินสำรองที่ได้รับการส่งมอบจากนายทะเบียนหรือผู้ชำระบัญชีมาชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัยที่ยื่นคำขอรับชำระหนี้ตามกระบวนการล้มละลาย เฉพาะเจ้าหนี้ที่ไม่มีข้อโต้แย้งตามส่วนเฉลี่ยของมูลหนี้ และ

๒.๒) ให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แจ้งข้อมูลรายชื่อเจ้าหนี้ จำนวนหนี้ จำนวนหนี้ที่ได้รับชำระแล้ว จำนวนหนี้คงเหลือ และรายละเอียดเกี่ยวกับเจ้าหนี้ดังกล่าวให้นายทะเบียนและกองทุนทราบ และเมื่อกองทุนได้รับแจ้งแล้ว ให้นำร่างมาตรา ๘๕/๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

๒.๓) เมื่อกองทุนชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัยไปแล้วตามที่กล่าวมาข้างต้น ให้กองทุนประกันชีวิตเข้ารับช่วงสิทธิของเจ้าหนี้ที่เท่ากับจำนวนเงินที่กองทุนประกันชีวิตได้จ่ายไป โดยกองทุนประกันชีวิตไม่ต้องยื่นคำขอรับชำระหนี้ใหม่ และ หนี้ที่กองทุนประกันชีวิตเข้ารับช่วงสิทธินั้น ไม่ถือว่าเป็นหนี้ตามมาตรา ๘๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓^{๔๐} (ซึ่งหมายความว่าแม้หนี้นี้จะขาดอายุความ กองทุนประกันชีวิตก็สามารถเข้ารับช่วงสิทธิของเจ้าหนี้ได้)

๓. การดำเนินการ

จากการที่คณะกรรมการฯ ได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นจากผู้แทนทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) และ สมาคมประกันชีวิตไทย รวมทั้งจากการค้นคว้าเอกสารตำรา บทความทางวิชาการ วิทยานิพนธ์และสารนิพนธ์ กฎหมายภายในประเทศ และกฎหมายต่างประเทศ ตลอดจนคำพิพากษาฎีกาที่เกี่ยวข้อง สรุปข้อมูลพอสังเขปได้ดังนี้

๓.๑ ความคิดเห็นในประเด็นขอบเขตการบังคับใช้และเจตนารมณ์ของร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (รับฟังก่อนที่จะมีการเสนอร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่มีพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ โดยมีความเห็นจากผู้แทนจากคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย หรือ คปภ. และผู้แทนสมาคมประกันชีวิตไทย สรุปได้ดังนี้

เนื่องจากตามกฎหมายที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบันมีปัญหาในเรื่องโครงสร้างผู้ถือหุ้นและกรรมการของบริษัท ดังนั้น เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ธุรกิจประกันชีวิต และเพื่อแก้ไขปัญหาในกรณีกองทุนจะชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัยแทนบริษัทที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิต และเพิ่มเติมวัตถุประสงค์ในการใช้จ่ายเงินกองทุนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น การให้กองทุนมีอำนาจในการกู้ยืมเงิน หรือออกตราสารทางการเงินอื่น การให้กองทุนสามารถเป็นผู้ชำระบัญชี

^{๔๐}พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๓

มาตรา ๘๔ “เจ้าหนี้ไม่มีประกันอาจขอรับชำระหนี้ได้ ถ้ามูลแห่งหนี้ได้เกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ แม้ว่าหนี้นั้นยังไม่ถึงกำหนดชำระหรือมีเงื่อนไขก็ตาม เว้นแต่

(๑) หนี้ที่เกิดขึ้นโดยฝ่าฝืนข้อห้ามตามกฎหมาย หรือศีลธรรมอันดี หรือหนี้ที่จะฟ้องร้องให้บังคับคดีไม่ได้

(๒) หนี้ที่เจ้าหนี้นยอมให้ลูกหนี้กระทำการขึ้นเมื่อเจ้าหนี้รู้ถึงการที่ลูกหนี้มีหนี้สินล้นพ้นตัว แต่ไม่รวมถึงหนี้ที่เจ้าหนี้นยอมให้กระทำการเพื่อให้กิจการของลูกหนี้ดำเนินต่อไปได้”

การเพิ่มแหล่งที่มาของเงินกองทุน และการเพิ่มบทกำหนดโทษในกรณีที่คณะกรรมการบริษัทหรือผู้ที่เกี่ยวข้องไม่ส่งมอบบัญชีและเอกสารของบริษัทให้แก่ผู้ชำระบัญชี จึงเห็นว่าการปรับปรุงในกฎหมายตามร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จะช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวข้างต้นได้

นอกจากนี้ ในประเด็นที่ว่า ควรกำหนดกรอบระยะเวลาผ่อนผันไว้ในร่างพระราชบัญญัติฯ เพื่อให้เกิดความชัดเจนหรือไม่นั้น เห็นว่าการที่บริษัทต่างชาติเข้ามาถือหุ้นในขณะที่บริษัทประกันภัยของไทยประสบปัญหาวิกฤตที่ขาดทุนเป็นจำนวนมาก เพียงระยะเวลาสั้น ๆ ทำให้ไม่เพียงพอต่อการคืนทุนของบริษัท โดยเฉพาะหากเป็นกรณีบริษัทประกันชีวิตยังต้องใช้ระยะเวลานานกว่าปกติ ต้นทุนในการประกอบธุรกิจประกันชีวิตกับธุรกิจประกันวินาศภัยมีความแตกต่างกันมาก การที่จะกำหนดระยะเวลาผ่อนผันแบบตายตัวในร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับ เช่น กำหนดว่าผ่อนผันได้ไม่เกิน ๑๐ ปี น่าจะเกิดความไม่คล่องตัว ควรกำหนดไว้ในกฎหมายลำดับรองจะทำให้เกิดความคล่องตัวกว่าในการบริหารจัดการ และการกำหนดระยะเวลาในการผ่อนผันควรเป็นดุลพินิจของคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ในปัจจุบันการตรวจสอบโดยภาคประชาชนและสังคมมีมากขึ้น จึงต้องมีหลักธรรมาภิบาลและความโปร่งใส ในการทำงานตลอดจนการใช้ดุลพินิจว่ามีความเหมาะสมและมีเหตุมีผลหรือไม่

ในปัจจุบันบุคลากรของประเทศไทยยังมีทักษะในการรับประกันภัยน้อยมาก บริษัทประกันชีวิตในประเทศไทยต้องการให้บริษัทประกันชีวิตในต่างประเทศเข้ามาถ่ายทอดเทคโนโลยีและความเชี่ยวชาญในด้านนี้ให้มากขึ้น เพื่อที่บริษัทประกันชีวิตของไทยจะสามารถพัฒนามาตรฐานในการประกอบธุรกิจประกันชีวิตให้ดีกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

๓.๒ ข้อมูลที่ค้นคว้าเพิ่มเติม

๑. กองทุนประกันชีวิต

จากกรณีที่มีบริษัทประกันชีวิตถูกเพิกถอนใบอนุญาตซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้เอาประกันชีวิต และเนื่องจากพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นกฎหมายที่ได้บังคับใช้มานาน ทำให้หลักเกณฑ์การกำกับดูแลไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน จึงได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งกฎหมายฉบับนี้มีมาตรการคุ้มครองเจ้าหน้อันเกิดจากการทำสัญญาประกันชีวิตในกรณีที่บริษัทประกันชีวิตล้มละลาย ซึ่งต้องเป็นกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้บริษัทประกันชีวิตล้มละลายโดยไม่รวมถึงกรณีที่บริษัทประกันชีวิตอยู่ระหว่างการฟื้นฟูกิจการ หรือเป็นกรณีที่บริษัทถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิต^{๔๑}

^{๔๑} มาตรา ๘๕/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

ตามพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดให้บริษัท^{๕๖} ต้องนำหลักทรัพย์มาวางไว้กับนายทะเบียน^{๕๗} เพื่อเป็นหลักประกัน^{๕๘} แก่เจ้าหนี้ที่มีสิทธิได้รับชำระหนี้อันเกิดจากการทำสัญญาประกันชีวิต และในกรณีที่มูลค่าหลักทรัพย์ที่นำมาวางประกันมีมูลค่าเพิ่มขึ้นหรือลดลง ก็ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด กล่าวคือ ถ้าหลักทรัพย์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น ให้บริษัทร้องขอและพิสูจน์ให้นายทะเบียนเห็นถึงมูลค่าส่วนที่เกินกว่ากฎหมายกำหนด เพื่อให้นายทะเบียนคืนหลักทรัพย์ส่วนที่เกินนี้แก่บริษัท^{๕๙} แต่หากหลักทรัพย์มีมูลค่าลดลงให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้บริษัทนำหลักทรัพย์มาวางเพิ่มจนครบจำนวนที่กำหนดภายในสองเดือนนับแต่วันได้รับคำสั่ง^{๖๐}

แม้จะพบว่าเงินสำรองที่วางไว้กับนายทะเบียนจะมีมูลค่าสูงขึ้นทุกปี แต่พระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ก็ยังไม่มีมาตรการเพื่อคุ้มครองผู้เอาประกันชีวิตในกรณีที่บริษัทประกันชีวิตล้มละลายหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต ดังนั้นในการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงบัญญัติให้จัดตั้งกองทุน เรียกว่า “กองทุนประกันชีวิต” ขึ้นมา มีฐานะเป็นนิติบุคคล และไม่ถือว่ากองทุนประกันชีวิตเป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีงบประมาณด้วย^{๖๑} เพื่อเป็นหลักประกันแก่เจ้าหนี้ที่มีสิทธิได้รับชำระหนี้อันเกิดจากการทำสัญญาประกันชีวิตว่า แม้บริษัทประกันชีวิตจะล้มละลายหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต ส่งผลให้บริษัทดังกล่าวไม่สามารถชำระหนี้ตามสัญญาประกันชีวิตที่ได้ทำไว้ต่อกัน กองทุนประกันชีวิตจะเข้ามาเป็นผู้ชำระหนี้แทนบริษัทประกันชีวิตดังกล่าว^{๖๒}

วัตถุประสงค์ในการจัดตั้งกองทุนประกันชีวิตดังกล่าว มี ๒ กรณี คือ

(๑) เพื่อคุ้มครองเจ้าหนี้กรณีที่บริษัทประกันชีวิตล้มละลาย ซึ่งต้องเป็นกรณีที่ศาลล้มละลายมีคำพิพากษาให้บริษัทประกันชีวิตล้มละลาย ซึ่งไม่รวมถึงกรณีที่บริษัทประกันชีวิตพ้นจากการ และกรณีที่บริษัทประกันชีวิตถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิต

(๒) เพื่อพัฒนารูปร่างประกันชีวิตให้มีความมั่นคงและมีเสถียรภาพ

ตามพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้กำหนดโครงสร้างของกองทุนประกันชีวิตตามกฎหมายประกอบด้วยสาระสำคัญ ๕ ประการ ได้แก่ สถานะของกองทุน แหล่งที่มาของกองทุน อำนาจหน้าที่ของกองทุน การดำเนินงานของกองทุน และสมาชิกของกองทุน

^{๕๖}ตามพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้กำหนดนิยามศัพท์ คำว่า “บริษัท” หมายความว่า บริษัทมหาชน จำกัดที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตตามพระราชบัญญัตินี้ และหมายความรวมถึงสาขาของบริษัทประกันชีวิตต่างประเทศที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันชีวิตในราชอาณาจักรตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

^{๕๗}“นายทะเบียน” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย หรือผู้ซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยมอบหมาย

^{๕๘}มาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕

^{๕๙}มาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕

^{๖๐}มาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕

^{๖๑}มาตรา ๘๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๖๒}มาตรา ๘๔/๒ (๑) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

(๑) สถานะของกองทุน

ตามกฎหมายกำหนดให้จัดตั้งกองทุนประกันชีวิตให้มีสถานะเป็นนิติบุคคล ซึ่งจะทำให้กองทุนมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ และสามารถเข้าไปช่วยเหลือผู้เอาประกันชีวิตได้โดยตรง

(๒) แหล่งที่มาของกองทุน

เงินทุนของกองทุนประกันชีวิตได้มาจาก ๘ ช่องทาง^{๔๙} คือ

(๒.๑) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับโอนจากกองทุนเพื่อการพัฒนาธุรกิจประกันชีวิตของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย กล่าวคือเมื่อกฎหมายกำหนดให้รวมกองทุนเพื่อการพัฒนาธุรกิจประกันชีวิตเข้ากับกองทุนประกันชีวิต ทำให้เงินและทรัพย์สินที่กองทุนเพื่อการพัฒนาธุรกิจประกันชีวิตมีอยู่เดิมต้องโอนเข้ามาเป็นเงินของกองทุนประกันชีวิตแทน

(๒.๒) เงินที่ได้รับตามมาตรา ๕๒ หรือเงินที่ผู้เอาประกันชีวิต หรือผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันชีวิต หรือทายาทของผู้เอาประกันชีวิตมีสิทธิได้รับตามกรมธรรม์ประกันชีวิต แต่บุคคลดังกล่าวไม่ได้เข้ามาเรียกร้องจากบริษัทจนล่วงพ้นอายุความแล้ว เงินดังกล่าวจะค้างอยู่ที่บริษัท กฎหมายกำหนดให้บริษัทต้องนำส่งเงินดังกล่าวเข้ากองทุนประกันชีวิตภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ครบกำหนดอายุความ^{๕๐}

(๒.๓) เงินที่ได้รับตามมาตรา ๘๕/๓^{๕๑} เนื่องจากวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งกองทุนมุ่งให้ความคุ้มครองเจ้าหน้าที่ที่มีสิทธิได้รับชำระหนี้อันเกิดจากการทำสัญญาประกันชีวิตและเพื่อพัฒนาธุรกิจประกันชีวิต กฎหมายจึงกำหนดให้บริษัทประกันชีวิตเข้ามามีส่วนร่วมในการนำส่งเงินตามอัตราที่คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย โดยความเห็นของรัฐมนตรีกว่าการกระทรวงการคลังกำหนด ทั้งนี้ต้องไม่เกินร้อยละศูนย์จุดห้าของเบี้ยประกันชีวิตที่บริษัทได้รับในรอบระยะเวลาหกเดือนก่อนหน้างวดที่ต้องนำส่งเงินเข้ากองทุน ซึ่งปัจจุบันคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย หรือ คปภ. กำหนดให้บริษัทนำเงินส่งเข้ากองทุนโดยใช้เกณฑ์สิทธิคิดในอัตราร้อยละ ๐.๑ ของเบี้ยประกันชีวิตที่บริษัทประกันชีวิตได้รับจากผู้เอาประกันชีวิต^{๕๒}

^{๔๙} มาตรา ๘๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๕๐} กฎหมายมิได้มีการบัญญัติเรื่องอายุความการใช้สิทธิเรียกร้องตามสัญญาประกันชีวิตไว้เป็นกรณีเฉพาะ ฉะนั้นจึงต้องใช้อายุความทั่วไป คือ ๑๐ ปี ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๙๐/๓๐

^{๕๑} พระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๘๕/๓ “ให้บริษัทนำส่งเงินเข้ากองทุนตามอัตราที่คณะกรรมการประกาศกำหนดด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรี อัตราดังกล่าวต้องไม่เกินร้อยละศูนย์จุดห้าของเบี้ยประกันภัยที่บริษัทได้รับในรอบระยะเวลาหกเดือนก่อนหน้างวดที่ต้องนำส่งเงินเข้ากองทุน

หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาในการนำส่งเงินเข้ากองทุนให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ในกรณีที่กองทุนมีเงินและทรัพย์สินเพียงพอที่จะดำเนินการตามวัตถุประสงค์แล้ว คณะกรรมการด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรีจะประกาศลดอัตราหรืองดการนำส่งเงินเข้ากองทุนก็ได้”

^{๕๒} ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง กำหนดอัตรา หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาที่บริษัทต้องนำส่งเงินเข้ากองทุนประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

คำว่า “เกณฑ์สิทธิ” หมายความว่า คิดจากเบี้ยประกันชีวิตที่บริษัทมีสิทธิได้รับมาในแต่ละวันสิ้นงวดการบัญชี ซึ่งบริษัทอาจจะได้รับหรือยังไม่ได้รับเบี้ยประกันภัยดังกล่าวก็ตาม แต่ไม่คิดรวมถึงเบี้ยประกันชีวิตที่บริษัทได้รับจากการประกันภัยต่อ

ส่วนระยะเวลา ณ วันสิ้นงวดการบัญชีที่บริษัทต้องนำเงินดังกล่าวส่งเข้ากองทุนประกันชีวิตแบ่งออกเป็น ๒ ครั้งต่อปี ดังนี้

ครั้งที่หนึ่งให้นำส่งภายในเดือนมกราคม โดยคิดจากเบี้ยประกันชีวิตที่ได้รับในเดือนกรกฎาคมถึงเดือนธันวาคมของปีที่ผ่านมา

ครั้งที่สองให้นำส่งภายในเดือนกรกฎาคม โดยคิดจากเบี้ยประกันชีวิตที่ได้รับในเดือนมกราคมถึงเดือนมิถุนายนในปีเดียวกัน

อย่างไรก็ตาม หากกองทุนมีเงินและทรัพย์สินเพียงพอที่จะดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์แล้ว คปภ. โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีจะประกาศลดอัตราการคิดคำนวณเบี้ยประกันชีวิต หรือประกาศงดการนำส่งเงินดังกล่าวเข้ากองทุนประกันชีวิตก็ได้

(๒.๔) เงินเพิ่มที่ได้รับตามมาตรา ๘๕/๔^{๕๓} เป็นเงินเพิ่มที่คิดจากการที่บริษัทไม่นำส่งเงินตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ไม่ว่าจะเป็นกรณีเงินที่ผู้เอาประกันชีวิตหรือผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์หรือทายาทของผู้เอาประกันชีวิตมีสิทธิได้รับตามกรมธรรม์ประกันชีวิต แต่บุคคลดังกล่าวไม่ได้มาเรียกร้องจากบริษัทจนล่วงพ้นอายุความ^{๕๔} แล้วบริษัทไม่นำเงินส่งเข้ากองทุนให้ถูกต้องและครบถ้วนตามจำนวนที่บริษัทมีอยู่^{๕๕} หรือเงินที่กฎหมายกำหนดให้บริษัทส่งเข้ากองทุนซึ่งคิดจากเบี้ยประกันภัยที่บริษัทมีสิทธิได้รับมา^{๕๖} โดยคิดอัตราเงินเพิ่ม

^{๕๓}พระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๘๕/๔ “บริษัทใดไม่นำเงินส่งเข้ากองทุนให้ถูกต้องและครบถ้วนตามมาตรา ๕๒ หรือมาตรา ๘๕/๓ ต้องเสียเงินเพิ่มในอัตราร้อยละหนึ่งจุดห้าต่อเดือนของจำนวนเงินที่บริษัทนั้นนำส่งไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน

ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าเหตุสุดวิสัยทำให้บริษัทไม่สามารถนำเงินส่งเข้ากองทุนได้ตามที่กำหนดในมาตรา ๕๒ หรือมาตรา ๘๕/๓ และบริษัทได้นำเงินส่งเข้ากองทุนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ครบกำหนด เงินเพิ่มตามวรรคหนึ่งให้ลดลงเหลือร้อยละหนึ่ง

ในระหว่างที่บริษัทไม่นำส่งเงินเข้ากองทุนหรือไม่ชำระเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนมีคำสั่งห้ามบริษัทนั้นดำเนินการขยายธุรกิจ ทั้งนี้ จนกว่าบริษัทจะนำเงินส่งเข้ากองทุนและชำระเงินเพิ่มให้ถูกต้องและครบถ้วน และนายทะเบียนได้ยกเลิกคำสั่งห้ามบริษัทดำเนินการขยายธุรกิจ

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ กรณีใดเป็นการขยายธุรกิจตามวรรคสาม ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๒๗/๖ วรรคสอง และบทกำหนดโทษในการฝ่าฝืนมาตรา ๒๗/๖ วรรคหนึ่งตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๙๔/๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

^{๕๔}หลังจากที่นำเงินประกันที่ล่วงพ้นอายุความแล้ว หากผู้เอาประกันหรือผู้รับประโยชน์หรือทายาทของผู้เอาประกันชีวิตจะมาเรียกร้องจากกองทุนประกันชีวิต ยังสามารถเรียกร้องจากกองทุนประกันชีวิตได้ภายในห้าปีนับแต่วันที่ล่วงพ้นอายุความเรียกร้องจากบริษัทประกันชีวิต

^{๕๕}มาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕

^{๕๖}มาตรา ๘๕/๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

ในอัตราร้อยละหนึ่งจุดห้าต่อเดือนของจำนวนเงินที่บริษัทนั้นนำส่งไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน โดยเศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน

อย่างไรก็ดี ในกรณีที่ เป็นเหตุสุดวิสัย และบริษัทประกันชีวิตได้นำเงินดังกล่าวส่งเข้ากองทุนภายใน ๗ วันนับแต่วันที่ครบกำหนด ให้คิดเงินเพิ่มที่บริษัทต้องเสียในอัตราร้อยละ ๑ ต่อเดือนแทน

(๒.๕) เงินค่าปรับตามมาตรา ๑๑๗ หลังจากหักเงินสินบนรางวัลและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานแล้ว^{๕๗} โดยกฎหมายกำหนดให้คณะกรรมการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังแต่งตั้งจำนวนสามคนและคนหนึ่งต้องเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา^{๕๘}

(๒.๖) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่มีผู้มอบให้

(๒.๗) ดอกผลหรือรายได้จากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน โดยเงินรายได้ของกองทุนที่ได้มาจากการนำเงินกองทุนประกันชีวิตไปลงทุนตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ต้องคำนึงถึงความมั่นคง สภาพคล่อง และผลประโยชน์ตอบแทนการลงทุนและความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นเป็นสำคัญ การลงทุน เช่น การลงทุนในเงินฝาก หรือบัตรเงินฝากของธนาคารที่น่าเชื่อถือ การลงทุนในตราสารหนี้ไม่ด้อยสิทธิที่มีกระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย หรือกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน หรือสถาบันคุ้มครองเงินฝากเป็นผู้สั่งจ่าย ผู้รับรอง ผู้รับอวัล หรือผู้ค้ำประกันแบบไม่มีเงื่อนไข เป็นต้น^{๕๙}

(๒.๘) เงินสนับสนุนจากรัฐบาล

(๓) อำนาจหน้าที่ของกองทุน

เพื่อให้กองทุนสามารถดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘๔ กล่าวคือเพื่อคุ้มครองเจ้าหนี้ที่มีสิทธิได้รับชำระหนี้อันเกิดจากการทำสัญญาประกันชีวิต ในกรณีที่บริษัทประกันชีวิตล้มละลาย^{๖๐} หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต และเพื่อพัฒนาธุรกิจประกันชีวิตให้มีความมั่นคง

การประกันชีวิตเป็นการประกันภัยที่เกี่ยวกับชีวิตของบุคคล มีการประกันชีวิตหลายรูปแบบ ทั้งแบบตลอดชีพ แบบสะสมทรัพย์ แบบเงินได้ประจำรายปี หรือแบบชั่วระยะเวลา ผู้เอาประกันชีวิตจึงต้องเลือกบริษัทที่เป็นผู้รับประกันชีวิตที่เชื่อถือได้ ดังนั้นหากบริษัทผู้รับประกันเกิดล้มละลายหรือประสบปัญหาทางการเงินจนไม่สามารถชำระหนี้ตามผลประโยชน์ที่ระบุไว้ในกรมธรรม์ได้ ย่อมส่งผลกระทบต่อผู้เอาประกันชีวิตประเทศต่าง ๆ จึงได้กำหนดมาตรการขึ้นมาเพื่อคุ้มครองผู้เอาประกันชีวิต ซึ่งมาตรการหนึ่งที่สำคัญ คือ การ

^{๕๗} มาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๕๘} มาตรา ๑๑๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕

^{๕๙} ระเบียบกองทุนประกันชีวิตว่าด้วยการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุน พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ.

๒๕๕๓

^{๖๐} บริษัทล้มละลาย หมายถึง บริษัทที่มีหนี้สินล้นพ้นตัว หรือมีหนี้สินมากกว่าทรัพย์สิน และศาลได้มีคำพิพากษาให้บริษัทดังกล่าวล้มละลาย ในกรณีนี้กฎหมายไม่ได้รวมถึงกรณีบริษัทประกันชีวิตที่ดำเนินการฟื้นฟูกิจการซึ่งมีมาตรการสำคัญเกี่ยวกับการปรับโครงสร้างหนี้และกิจการ คือ การพักการบังคับชำระหนี้มีผลทำให้เจ้าหนี้มีประกันตามกฎหมายล้มละลายต้องห้ามมิให้บังคับชำระหนี้เอากับหักประกันดังกล่าว เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากศาลที่รับคำร้องขอฟื้นฟูกิจการ

จัดตั้งกองทุนเพื่อคุ้มครองผู้เอาประกันชีวิตขึ้น ดังเช่นกองทุนคุ้มครองผู้เอาประกันชีวิตของประเทศสหรัฐอเมริกา โดยมลรัฐนิวยอร์ก เป็นมลรัฐแรกที่น่าแนวคิดเรื่องกองทุนซึ่งอยู่ในรูปบริษัท (Corporation) มาใช้เป็นแห่งแรก และในประเทศญี่ปุ่น เป็นต้น เพื่อให้ทราบถึงรูปแบบ วัตถุประสงค์ อำนาจหน้าที่ของบริษัท (ซึ่งต่อไปจะใช้คำว่า “กองทุน”) รวมถึงอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารกองทุนดังกล่าว

(๓.๑) รูปแบบของกองทุนคุ้มครองผู้เอาประกันชีวิต^{๒๑}

รูปแบบของกองทุนคุ้มครองผู้เอาประกันชีวิตในต่างประเทศมี ๓ รูปแบบ โดยพิจารณาจากการเรียกเก็บเงินจากบริษัทประกันชีวิตที่เป็นสมาชิกของกองทุนคุ้มครองผู้เอาประกันชีวิต คือ ระบบเงินกองทุนแบบ Pre funding ระบบเงินกองทุนแบบ Post funding และ ระบบเงินกองทุนแบบผสม (Mixed funding) กล่าวคือ

(๓.๑.๑) ระบบเงินกองทุนแบบ Pre funding เป็นระบบที่เรียกเก็บเงินจากบริษัทสมาชิกไว้สำรองชำระหนี้ให้แก่ผู้ถือกรมธรรม์ก่อนที่บริษัทประกันชีวิตจะล้มละลาย ในกรณีที่บริษัทประกันชีวิตที่เป็นสมาชิกของกองทุนไม่สามารถชำระหนี้ตามสัญญาประกันชีวิตให้แก่เจ้าหนี้ผู้ถือกรมธรรม์ เงินกองทุนจะมาจากบริษัทประกันชีวิตที่เป็นสมาชิกของกองทุน โดยกองทุนอาจกำหนดให้บริษัทสมาชิกหยุดส่งเงินที่กองทุนเรียกเก็บได้ หากกองทุนมีเงินเพียงพอที่สามารถคาดเดาถึงความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นได้แล้ว แต่หากเงินกองทุนลดลงหรือมีเหตุที่ต้องเรียกเก็บเงินเพิ่มขึ้น กองทุนก็สามารถกำหนดให้บริษัทสมาชิกส่งเงินดังกล่าวอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งระดับเงินกองทุนของแต่ละประเทศย่อมมีความต้องการแตกต่างกัน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับขนาดของบริษัทประกันชีวิตที่ดำเนินธุรกิจอยู่ในแต่ละประเทศ

ข้อดีของระบบเงินกองทุนแบบ Pre funding คือ

๑) รองรับการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เอาประกันชีวิตได้อย่างรวดเร็ว เพราะกองทุนมีเงินสำรองไว้ชำระหนี้อยู่แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีที่บริษัทประกันชีวิตขนาดใหญ่ประสบปัญหาล้มละลาย เพราะฉะนั้นจึงไม่ต้องเสียเวลาในการระดมทุน

๒) ช่วยให้เกิดความมั่นใจแก่ผู้เอาประกันชีวิตว่าหากเกิดกรณีใด ๆ กับบริษัทประกันชีวิต ก็จะมีเงินกองทุนเข้ามาให้ความคุ้มครองแก่ผู้เอาประกันชีวิต

๓) รูปแบบกองทุนดังกล่าวช่วยในการคาดคะเนภาระทางการเงินในอนาคตของบริษัทสมาชิกได้

อย่างไรก็ตาม ระบบเงินกองทุนแบบ Pre funding ก็มีข้อเสีย กล่าวคือ เมื่อกองทุนได้เรียกเก็บเงินจากบริษัทสมาชิกไว้เป็นเงินสำรองของกองทุน อาจเกิด “ภาวะความเสี่ยงภัยทางศีลธรรม” หรือ “ภาวะภัย

^{๒๑} รสสุคนธ์ ดันติวังศ์กร (๒๕๕๔) . วิทยานิพนธ์ เรื่อง “กองทุนประกันชีวิตตามพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑” คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. หน้า ๔๗ - ๕๐

ทางศีลธรรม”^{๖๒} (Moral hazard) จากพฤติกรรมของผู้เอาประกันชีวิต ผู้รับประกันภัย และรวมถึงองค์กรกำกับดูแล

(๓.๑.๒) ระบบเงินกองทุนแบบ Post funding เป็นระบบที่เรียกเก็บเงินจากบริษัทประกันชีวิตที่เป็นสมาชิกเข้ากองทุนไว้ชำระหนี้ให้แก่ผู้ถือกรมธรรม์ภายหลังที่บริษัทประกันชีวิตล้มละลาย หรือไม่สามารถชำระหนี้ตามสัญญาประกันชีวิต

ข้อดีของระบบเงินกองทุนแบบ Post funding คือ

๑) ไม่มีค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุนอย่างกรณีระบบเงินกองทุนแบบ Pre funding เนื่องจากจะมีการเรียกเก็บเงินเข้ากองทุนก็ต่อเมื่อบริษัทประกันชีวิตล้มละลาย ดังนั้น ค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุนจึงมีน้อย

๒) จะเรียกเก็บเงินจากบริษัทสมาชิกเมื่อมีเหตุการณ์จำเป็น เช่น บริษัทประกันชีวิตล้มละลาย ดังนั้น ในระหว่างที่ยังไม่มีการเรียกเก็บเงินกองทุนดังกล่าว บริษัทสมาชิกจึงสามารถนำเงินดังกล่าวไปลงทุนเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อบริษัท โดยสามารถลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความปลอดภัยหรือความเสี่ยงต่ำ เช่น พันธบัตรรัฐบาล

อย่างไรก็ตาม ระบบเงินกองทุนแบบ Post funding ก็มีข้อเสีย กล่าวคือ เมื่อบริษัทสมาชิกล้มละลาย อาจทำให้บริษัทสมาชิกต้องส่งเงินมากกว่ากรณีการส่งเงินแบบ Pre-funding

(๓.๑.๓) ระบบเงินกองทุนแบบผสม (Mixed funding) เป็นระบบที่นำรูปแบบการเรียกเก็บเงินของระบบเงินกองทุนแบบ Pre funding และ Post funding ผสมกัน เพื่อจัดการกับข้อเสียของแต่ละระบบ โดยกองทุนแบบผสมจะเรียกเก็บเงินจากบริษัทประกันชีวิตที่เป็นสมาชิกโดยอาจกำหนดจำนวนเงิน และระยะเวลาที่บริษัทต้องส่งเข้ากองทุน เช่น ต้องนำส่งเงินเข้ากองทุนทุก ๆ ๒ ปี เป็นต้น

(๓.๒) กองทุนประกันชีวิตในประเทศสหรัฐอเมริกา^{๖๓}

ในประเทศสหรัฐอเมริกา แต่ละมลรัฐจะมี State Insurance Commissioner^{๖๔} ซึ่งก็คือ “สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย” มี “นายทะเบียน” (The insurance commissioner) เป็นหัวหน้าในสำนักงาน ทำหน้าที่ตรวจสอบ ดูแลการดำเนินธุรกรรมประกันภัย และมีหน้าที่ประกาศว่าบริษัทประกันภัยใดมีหนี้สินล้มพันตัว เพื่อที่จะได้จัดการกับทรัพย์สินของบริษัทว่าควรจะฟื้นฟู

^{๖๒} ภาวะภัยทางศีลธรรม (Moral hazard) หมายความว่า ภาวะหรือเงื่อนไขที่ทำให้เกิดการเสี่ยงภัยสูงขึ้นอันเนื่องมาจากการกระทำอันไม่สุจริตเพื่อหวังผลประโยชน์จากการเอาประกันภัย เช่น ผู้รับประกันภัยตามกรมธรรม์ฆ่าตัวเอาประกันชีวิตเพื่อหวังได้รับเงินจากผู้รับประกันชีวิต หรือผู้เอาประกันอัคคีภัยเจตนาวางเพลิงเพื่อหวังเงินค่าสินไหมทดแทน (พจนานุกรมศัพท์ประกันภัย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พิมพ์ครั้งที่ ๕ จัดพิมพ์โดย บริษัทนานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์ จำกัด)

^{๖๓} รสสุคนธ์ ต้นติวังค์กร (๒๕๕๔) . วิทยานิพนธ์ เรื่อง “กองทุนประกันชีวิตตามพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑” คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. หน้า ๕๑ - ๕๓

^{๖๔} State Insurance Commissioner คือ องค์กรที่มีหน้าที่ในการกำกับดูแลและควบคุมการประกอบธุรกิจประกันภัยในแต่ละรัฐ

กิจการหรือจะชำระบัญชีต่อไป^{๖๕} ดังนั้น ในแต่ละมลรัฐจึงมีการออกกฎหมายขึ้นมากำกับดูแลบริษัทประกันภัยเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบความมั่นคงของบริษัทประกันภัยที่ดำเนินธุรกิจอยู่ในมลรัฐของตน

ในปี ค.ศ. ๑๙๔๑ มลรัฐ New York ได้ออกกฎหมายจัดตั้งกองทุนขึ้นมากำกับดูแลผู้เอาประกันชีวิตในกรณีที่บริษัทประกันชีวิตมีหนี้สินล้มละลายหรือล้มละลาย ต่อมาในปี ค.ศ. ๑๙๘๕ ได้มีการออกกฎหมายชื่อว่า The Life Insurance Company Guaranty Corporation of New York Act ๑๙๘๕ ให้มีการจัดตั้งกองทุนคุ้มครองผู้เอาประกันชีวิต เป็นกองทุนที่มีได้มุ่งหวังกำไร โดยบริษัทประกันชีวิตในมลรัฐ New York ทุกบริษัท ต้องเป็นสมาชิก

อย่างไรก็ดี ประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นประเทศที่มีหลายมลรัฐ จึงเกิดปัญหากรณีที่บริษัทประกันชีวิตที่ได้รับอนุญาตให้ดำเนินธุรกิจในหลายมลรัฐเมื่อประสบกับปัญหาการล้มละลาย ย่อมส่งผลกระทบต่อประชาชนในหลาย ๆ มลรัฐที่ทำสัญญาประกันชีวิตกับบริษัทประกันชีวิตดังกล่าว ดังนั้น กองทุนคุ้มครองผู้เอาประกันชีวิตในมลรัฐต่าง ๆ จึงได้ร่วมกันก่อตั้ง “สมาคมคุ้มครองผู้เอาประกันชีวิตและสุขภาพแห่งชาติ” (The National Organization of Life and Health Insurance Guaranty Associations: NOLHGA) ขึ้นในปี ค.ศ. ๑๙๘๓ มีหน้าที่ในการประสานงานเพื่อคุ้มครองผู้เอาประกันชีวิตและสุขภาพให้ได้รับการชำระหนี้ตามสิทธิเรียกร้องในกรณีที่เหมาะสม

(๓.๓) กองทุนประกันชีวิตในประเทศญี่ปุ่น^{๖๖}

จากการจัดอันดับบริษัทที่ประกอบกิจการเกี่ยวกับธุรกิจประกันภัยทั่วโลก พบว่าบริษัทประกันภัยของประเทศญี่ปุ่นมีรายได้ติดลำดับที่ ๓ ของโลกรองจากประเทศสหรัฐอเมริกาและฝรั่งเศส^{๖๗}

TOP TEN GLOBAL INSURANCE COMPANIES BY REVENUES, 2013 (1) (\$ millions)

Rank	Company	Revenues	Country	Industry
1	Berkshire Hathaway	\$182,150.0	U.S.	Property/casualty
2	AXA	165,893.5	France	Life/health
3	Japan Post Holdings	152,125.8	Japan	Life/health

(1) Based on an analysis of companies in the Global Fortune 500. Includes stock and mutual companies. Source: Fortune.

^{๖๕} ตามร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ...) พ.ศ. และ ร่างพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ที่ได้เสนอมานี้ก็มีการเพิ่มหลักการที่จะให้กองทุนประกันชีวิตหรือกองทุนประกันวินาศภัยสามารถได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้ชำระบัญชีได้

^{๖๖} รสสุคนธ์ ดันติวงศ์กร (๒๕๕๔) . วิทยานิพนธ์ เรื่อง “กองทุนประกันชีวิตตามพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑” คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. หน้า ๖๖ - ๗๒

^{๖๗} INSURANCE INFORMATION INSTITUTE. Top Ten Global Insurance Companies By Revenues, 2013. Available from: <http://www.iii.org/publications/international-insurance-fact-book-2015/world-rankings> [Cited 2014 September 29].

ทั้งนี้ในอดีตที่ผ่านมาประเทศญี่ปุ่นอยู่ในลำดับที่ ๒ รองจากประเทศสหรัฐอเมริกา โดยมีส่วนแบ่งประกันชีวิตมากกว่าประกันวินาศภัย โดยในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ บริษัท Nissan Mutual Life Insurance ได้ถูกควบคุมโดยสมาคมประกันชีวิตญี่ปุ่น (LIAJ) เนื่องจากมีทรัพย์สินน้อยกว่าหนี้สิน โดยกรรมธรรม์ของบริษัท Nissan Mutual Life Insurance ได้ถูกโอนไปให้บริษัทใหม่ชื่อ Aoba Life และในปี พ.ศ. ๒๕๔๒ องค์กรควบคุมด้านการเงิน (Financial Services Authority: FSA) ได้สั่งให้บริษัท Toho Mutual Life Insurance ระงับการดำเนินงานกิจการหลักของตนเอง และห้ามไม่ให้จ่ายมูลค่าเวนคืนเงินปันผลผู้ถือกรรมธรรม์ รวมทั้งห้ามให้กู้ยืมเงินแก่ผู้ถือกรรมธรรม์ สมาคมประกันชีวิตญี่ปุ่นจึงได้จัดตั้งกองทุนคุ้มครองผู้เอาประกันชีวิต (The Life Insurance Policyholders Protection Corporation of Japan) ขึ้นมีฐานะเป็นนิติบุคคล เพื่อให้ความคุ้มครองผู้ถือกรรมธรรม์ประกันชีวิตโดยระดมเงินจากบริษัทประกันชีวิตที่เป็นสมาชิกของสมาคมประกันชีวิต โดยในปี ค.ศ. ๑๙๙๖ ตั้งเป็น กองทุนคุ้มครองผู้เอาประกันภัย (Policyholder' Protection Fund) ของบริษัทประกันวินาศภัยขึ้นมาก่อน มีวัตถุประสงค์ในการให้ความช่วยเหลือผู้เอาประกันภัยในรูปแบบต่าง ๆ กรณีบริษัทประกันภัยล้มละลาย ส่วนกองทุนคุ้มครองผู้เอาประกันชีวิตนั้นตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๙๘ มีวัตถุประสงค์ในการให้ความคุ้มครองผู้เอาประกันชีวิตในกรณีบริษัทประกันชีวิตล้มละลาย เช่นเดียวกัน

ต่อมาได้มีการออกกฎหมาย The Japanese Insurance Business Law ๒๐๐๗ หรือที่เรียกกันว่า “JIB” มีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้ถือกรรมธรรม์โดยให้ความช่วยเหลือทางการเงินในการโอนสัญญาประกันภัยของบริษัทประกันภัยที่ล้มละลาย ให้ความช่วยเหลือในด้านการบริหารงานแก่บริษัทประกันภัย ให้ความช่วยเหลือทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับกรณีที่มีการใช้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนตามสัญญา และรับซื้อสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพื่อให้ธุรกิจประกันภัยมีความมั่นคงและน่าเชื่อถือ โดยกำหนดให้กองทุนดังกล่าวมีฐานะเป็นนิติบุคคล และแหล่งเงินทุนจะมาจากการที่สมาชิกของกองทุนซึ่งเป็นบริษัทประกันชีวิตในประเทศญี่ปุ่นจ่ายเงินเข้ากองทุนตามที่กฎหมายกำหนด อย่างไรก็ตาม สมาชิกอาจไม่ต้องชำระเงินหากเงินกองทุนมีเงินเพียงพอที่จะให้ความช่วยเหลือทางการเงินในการดำเนินธุรกิจประกันชีวิตตามที่ได้มีการประมาณการไว้ และเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ กฎหมายจึงให้อำนาจกองทุน ดังนี้

๑) เรียกเก็บเงินตามที่กฎหมายกำหนดและจัดการเงินที่ได้มาตามที่กฎหมายกำหนด

๒) ให้ความช่วยเหลือด้านการเงินในการโอนสัญญาประกันชีวิต

๓) บริหารจัดการบริษัทประกันชีวิตที่ประสบความสำเร็^{๒๔} รวมทั้งจัดการกับสัญญาประกันชีวิตของบริษัทประกันชีวิตที่กองทุนได้ตั้งขึ้นใหม่

๔) รับประกันและจัดการกับสัญญาประกันชีวิตของบริษัทประกันชีวิตที่ล้มละลาย

๕) ให้ความช่วยเหลือทางการเงินโดยชำระเงินให้แก่ผู้ถือกรรมธรรม์ในกรณีที่มีการใช้สิทธิเรียกร้อง

๖) รับซื้อสิทธิการเรียกร้องตามสัญญาประกันชีวิต

^{๒๔} บริษัทประกันภัยที่ประสบความสำเร็ หมายถึง บริษัทประกันชีวิตที่เข้าควมรวมกิจการของบริษัทประกันชีวิตที่ล้มละลายโดยการรับโอนสัญญาประกันชีวิต หรือการรวมบริษัทเข้าด้วยกัน

- ๗) ให้สมาชิกบริษัทประกันชีวิตกู้ยืมเงินจากกองทุนประกันชีวิตได้
- ๘) ให้สินเชื่อแก่ผู้ถือกรรมธรรม์ของบริษัทประกันชีวิตที่ล้มละลาย
- ๙) รับซื้อสินทรัพย์ของบริษัทประกันชีวิตที่ประสบปัญหาขาดสภาพคล่อง
- ๑๐) กรณีมีเหตุจำเป็นกองทุนมีอำนาจกู้ยืมเงิน โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
- ๑๑) นำเงินกองทุนส่วนเกินไปลงทุนในพันธบัตรรัฐบาล หรือหลักทรัพย์อื่นที่นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกำหนด^{๖๙}

(๔) การดำเนินงานของกองทุน

กองทุนประกันชีวิตมีอำนาจกระทำการกิจการต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น การถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สินต่าง ๆ การก่อตั้งสิทธิหรือกระทำการนิติกรรมใด ๆ ทั้งในและนอกราชอาณาจักร การให้บริษัทกู้ยืมเงินเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของกองทุนประกันชีวิต การลงทุนหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของกองทุน และการกระทำการอื่นใดที่เกี่ยวกับหรือเกี่ยวเนื่องในการจัดการให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกองทุนประกันชีวิต^{๗๐}

(๕) สมาชิกของกองทุน

ให้บริษัทประกันชีวิตนำส่งเงินเข้ากองทุนตามอัตราที่คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยประกาศกำหนดด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง โดยการกำหนดอัตรานำส่งเงินเข้ากองทุนต้องไม่เกินร้อยละ ๐.๕ ของเบี้ยประกันชีวิตที่บริษัทประกันชีวิตได้รับในรอบระยะเวลาหกเดือนก่อนหน้างวดที่ต้องนำส่งเข้ากองทุนประกันชีวิต^{๗๑}

๔. ความเห็นของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย

คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ประกอบกับการรับฟังความเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนแล้วเห็นด้วยกับการสนับสนุนให้มีการแก้ไขบทบัญญัติในพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการส่งเสริมความเข้มแข็งให้แก่ธุรกิจประกันชีวิต กองทุนประกันชีวิต และเพื่อการคุ้มครองผู้เอาประกันภัย จึงเห็นควรผลักดันร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ให้มีผลใช้บังคับเป็นกฎหมายต่อไป

อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการฯ มีข้อสังเกตเพิ่มเติมบางประการเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินี้ดังต่อไปนี้

^{๖๙} ตามมาตรา ๘๕/๑ (๔) แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ กองทุนประกันชีวิตมีอำนาจในการลงทุนหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของกองทุนได้โดยตรง

^{๗๐} มาตรา ๘๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๗๑} มาตรา ๘๕/๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

- ๑) ประเด็นเรื่องดุลพินิจในการอนุญาตและการผ่อนผันให้บุคคลผู้ไม่มีสัญชาติไทยถือหุ้นได้
- ๒) ประเด็นเรื่องกรอบระยะเวลาในการอนุญาตและการผ่อนผัน

ในประเด็นที่ ๑

การอนุญาตให้บุคคลผู้ไม่มีสัญชาติไทยถือหุ้นได้ถึงร้อยละ ๔๙ และให้มีกรรมการซึ่งไม่มีสัญชาติไทยได้เกินหนึ่งในสี่ โดยให้คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ใช้ดุลพินิจ และในกรณีการผ่อนผันให้บุคคลผู้ไม่มีสัญชาติไทยถือหุ้นได้ถึงร้อยละ ๔๙ และให้มีกรรมการซึ่งไม่มีสัญชาติไทยได้เกินกึ่งหนึ่งในกรณีมีเหตุผลพิเศษ นั้น คณะกรรมการฯ ส่วนใหญ่เห็นว่าควรให้คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) สามารถใช้ดุลพินิจในการอนุญาตและการผ่อนผันให้บุคคลผู้ไม่มีสัญชาติไทยถือหุ้นได้ เพื่อแก้ปัญหาในเรื่องโครงสร้างผู้ถือหุ้นและกรรมการของบริษัทเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ธุรกิจประกันภัย

อย่างไรก็ดี กรรมการฯ บางท่านเห็นว่า ควรควบคุมการใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ในกรณีที่อาจอนุญาตให้บุคคลผู้ไม่มีสัญชาติไทยถือหุ้นได้ถึงร้อยละ ๔๙ ของจำนวนหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงและจำหน่ายได้แล้วทั้งหมด และให้มีกรรมการที่เป็นบุคคลซึ่งไม่มีสัญชาติไทยได้เกิน ๑ ใน ๔ แต่ไม่ถึงกึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมด

คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายได้พิจารณาแล้วเห็นชอบตามข้อเสนอของคณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงและพัฒนาด้านกฎหมายเอกชนและธุรกิจว่าควรปรับปรุงแก้ไขถ้อยคำในร่างมาตรา ๑๐ ของร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ดังนี้

ร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

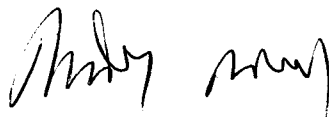
ร่างฯ ที่เสนอโดย คสช.	ร่างฯ ที่เสนอคปภ.
ร่างมาตรา ๑๐ วรรคสอง “ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรคณะกรรมการอาจอนุญาตให้บุคคลผู้ไม่มีสัญชาติไทยถือหุ้นได้ถึงร้อยละสี่สิบเก้าของจำนวนหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงและจำหน่ายได้แล้วทั้งหมด และให้มีกรรมการที่เป็นบุคคลซึ่งไม่มีสัญชาติไทยได้เกินหนึ่งในสี่ แต่ไม่ถึงกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด”	ร่างมาตรา ๑๐ วรรคสอง “ในกรณีที่บริษัทมีฐานะการดำเนินการอยู่ในลักษณะอันอาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เอาประกันภัย คณะกรรมการอาจอนุญาตให้บุคคลผู้ไม่มีสัญชาติไทยถือหุ้นได้ถึงร้อยละสี่สิบเก้าของจำนวนหุ้นที่มีสิทธิออกเสียงและจำหน่ายได้แล้วทั้งหมด และให้มีกรรมการที่เป็นบุคคลซึ่งไม่มีสัญชาติไทยได้เกินหนึ่งในสี่ แต่ไม่ถึงกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด”
ร่างมาตรา ๑๐ วรรคสาม “ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นต้องแก้ไขฐานะการดำเนินการ หรือเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของบริษัทใด หรือเพื่อความมั่นคงของธุรกิจประกันชีวิต รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจผ่อนผันให้บริษัทมีจำนวนหุ้นหรือกรรมการแตกต่างไปจากที่กำหนดในวรรคสองได้”	ร่างมาตรา ๑๐ วรรคสาม “ในกรณีที่บริษัทมีฐานะการดำเนินการอยู่ในลักษณะอันอาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชนโดยทั่วไป หรือเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของบริษัทใดเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองผู้เอาประกันภัย หรือเพื่อความมั่นคงของธุรกิจประกันชีวิต รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจผ่อนผันให้บริษัทมีจำนวนหุ้นหรือกรรมการแตกต่างไปจากที่กำหนดในวรรคสองได้”

อนึ่ง ควรมีการเพิ่มคำนิยามศัพท์ไว้ในกฎหมาย เช่นคำว่า “ผู้เอาประกันภัย” และ “ประชาชนโดยทั่วไป” เพื่อให้เกิดความชัดเจนแน่นอนและคาดหมายได้ จะเป็นผลดีในการควบคุมการใช้ดุลพินิจของฝ่ายปกครองได้มากยิ่งขึ้น

ในประเด็นที่ ๒

ในการใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการฯ กิติ หรือรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยกิติ เกี่ยวกับการอนุญาตหรือการผ่อนผันตามร่างมาตรา ๑๐ วรรคสอง และวรรคสาม ควรมีการกำหนดกรอบระยะเวลาในการลงทุนเพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น โดยคำนึงถึงกรณีที่บริษัทต่างชาติจะเข้ามาลงทุนในสถานะที่บริษัทประกันชีวิตกำลังประสบปัญหา ซึ่งการที่บริษัทต่างชาติเข้ามาลงทุนก็เพื่อหวังที่จะมีกำไรจากการลงทุน ดังนั้น การกำหนดกรอบระยะเวลาในการอนุญาตและการผ่อนผันในกฎหมายก็ไม่ควรมากหรือน้อยเกินไป เนื่องจากอาจจะส่งผลกระทบต่อการลงทุนจากต่างชาติที่มีต่อบริษัทประกันชีวิตในประเทศไทยได้ ซึ่งทางคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย หรือ คปภ. ก็มีหลักเกณฑ์ภายในที่จะพิจารณาถึงกรอบระยะเวลาในการขออนุญาตและการผ่อนผันไว้ในระดับหนึ่ง แต่หากนำมาบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติฉบับนี้อาจจะเกิดความไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจที่มีความเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

คณะกรรมการปฎิรูปกฎหมายจึงขอเสนอบันทึกความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อนายกรัฐมนตรี ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อประกอบการพิจารณาตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

(ศาสตราจารย์ คณิต ณ นคร)

ประธานกรรมการปฎิรูปกฎหมาย

๒ ตุลาคม ๒๕๕๗